

บทที่ 3

ความสนใจ บทบาททางการเมือง ความมุ่งหวัง และโลกทัศน์ของนิสิต

การศึกษาเรื่องทัศนคติของบุคคลเป็นเรื่องที่มีความสำคัญทางสังคมวิทยา เพราะบุคคลมีความสนใจและทัศนคติแตกต่างกัน และความสนใจและทัศนคติที่แตกต่างกันของบุคคลจะก่อให้เกิดกิจกรรมที่ไม่เหมือนกัน ทัศนคติ คือความเห็นที่ยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทัศนคติเป็นสิ่งที่มิได้เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ หากแต่เกิดขึ้นและฝังอยู่ในจิตใจของคนเรา หลังจากถูกสิ่งสอนให้ชมหรือเกลียดชังยอมรับหรือไม่ยอมรับในสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเป็นเวลานานพอสมควร หรือ โดยที่บุคคลนั้นจะได้รับจากประสบการณ์ของตนเอง²⁹

ก่อนวันมหาวิปโยค ในเดือนตุลาคม 2516 นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคหลายแห่ง ได้แสดงความสนใจต่อเหตุการณ์ของบ้านเมืองออกมามากหลายประการ เช่น มีการเคลื่อนไหวในเรื่องที่เป็นปัญหาต่อการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมเด่นชัดมากขึ้น จนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยส่วนรวม คล้ายกับทำหน้าที่แทนพรรคการเมืองที่ต้อสิ้นสภาพลงไป ในขณะที่เมื่อได้มีการก่อตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ในเดือนกุมภาพันธ์ 2513 เพื่อร่วมมือกันระหว่างนิสิตนักศึกษาทางสถาบัน ในการที่จะทำประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เช่น ในเรื่องการต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น ซึ่งนิสิตนักศึกษาเห็นว่าเป็นการรุกรานทางเศรษฐกิจของต่างชาติ หรือการคัดค้านประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 299 ว่าด้วยอำนาจตุลาการฉบับใหม่ ซึ่งเป็นช่องว่างให้ฝ่ายบริหาร เข้ามาแทรกแซงความยุติธรรม การประกาศต่อต้านการมีฐานทัพของสหรัฐอเมริกาในประเทศไทย ความสนใจและทัศนคติของนิสิตนักศึกษาต่อปัญหาทั้งกล่าว เป็นเสมือนคำประกาศของนิสิตนักศึกษาที่ไม่ยอมดูเฉย ให้อำนาจบริหารทำอะไรได้ตามใจชอบ โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อฐานะของประเทศในอนาคต

บทบาททางการเมืองของนิสิตนักศึกษาย่อมมีความแตกต่างจากประชาชนทั่วไป นิสิตนักศึกษาก็เป็นคนไทย ย่อมได้รับการอบรมมาคล้ายกับคนไทยคนอื่นๆ แต่สาเหตุที่นิสิตนักศึกษามีบทบาททางการเมืองมากกว่าคนไทยทั่วไป อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุ ดังต่อไปนี้

1. นิสิตนักศึกษาเข้าใจถึงอุดมการณ์ของระบอบประชาธิปไตยมากกว่าประชาชนส่วนใหญ่ นิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะผู้ที่ได้ศึกษาด้านสังคมศาสตร์ เช่น รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ ได้เรียนรู้

²⁹ รายงานการวิจัยเรื่อง ผู้นำในชนบทของประเทศไทย, คณะกรรมการสภาวิจัยสังคมศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ สภาวิจัยแห่งชาติ, 2514, หน้า 37

ทฤษฎีการเมืองต่างๆ คำนิยมประชาธิปไตย ส่วนพวกที่เรียนในสาขาวิชาอื่นๆ ก็มีโอกาที่ได้พูดคุยกับผู้ที่เรียนวิชาเกี่ยวกับการเมือง ทำให้ได้รับความรู้ไปค้ำย ในห้องสมุดก็มีตำราเกี่ยวกับกาเมืองมากมาย ซึ่งคนภายนอกไม่มีโอกาสได้อ่าน อาจารย์มหาวิทยาลัยมีชมการศึกษจากอังกฤษ ฝรั่งเศส หรืออเมริกา ก็จะสอนถึงระบบการเมืองในประเทศเหล่านั้นให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจ นิสิตนักศึกษามีโอกาสได้พูดคุยกับชาวต่างชาติ เช่น อาจารย์พิเศษชาวต่างประเทศ หรือบางคนก็อาจจะมีโอกาสได้เดินทางไปเรียนในสถานศึกษาต่างประเทศ เช่นพวกนักเรียนทุนแลกเปลี่ยนกับสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

2. นิสิตนักศึกษาคิดทวนชาวคราวทางการเมืองไกลซิดกว่าประชาชนส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากการมีการศึกษาสูง ทำให้คนสนใจในเรื่องการเมืองมากขึ้น อีกทั้งมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ เมืองหลวงอันเป็นแหล่งที่เหตุการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้น นิสิตนักศึกษารู้สึกความเคลื่อนไหวต่างๆ ในทางการเมืองได้ดีกว่าประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะพวกที่อยู่ในทางจังหวัด

3. นิสิตนักศึกษามองตัวเองว่าเป็นกลุ่มที่จะเป็นพลังของประชาชนทั่วไป เพราะนิสิตนักศึกษาค้นทั่วไปยกย่องเรียกว่าเป็นปัญญาชน ซึ่งนิสิตนักศึกษาก็จะเข้าใจว่าพวกคนเป็นเช่นนั้น นิสิตนักศึกษายู่ในวัยหนุ่มสาว อุดมคติยังไม่เสียไปเพราะความเขยว่นทั้งหลาย จะเห็นได้ว่าการกระทำของนิสิตนักศึกษามักจะได้รับความร่วมมือจากประชาชนทั่วไป เช่น ในการต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น การประท้วงการลบชื่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งเหตุการณ์วันมหาวิปโยคในเดือน ตุลาคม 2516 ค่าย

4. นิสิตนักศึกษารู้สึกว่าโอกาสที่จะถูกกลืนโหมมีไม่มากนัก เพราะรัฐบาลทหารเห็นว่านิสิตนักศึกษาไม่มีความทะเยอทะยานในทางการเมือง เช่น นักการเมืองทั่วไป จึงปล่อยให้คัดค้านรัฐบาล หรือดำเนินการคดีเคียดรัฐบาลได้เต็มที่ ยิ่งกว่านั้นผู้นำทางทหารอาจจะมองเห็นว่านิสิตนักศึกษาเป็นแค่เพียงเด็กคงไม่มีพิษสงอะไร 30

การศึกษาถึงความสนใจ บทบาททางการเมือง ความมุ่งหวัง และทัศนคติของนิสิตนักศึกษาก็จะทำให้ทราบถึงรากฐานของความคิด ปรัชญาในการทำงานและการดำเนินชีวิต ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัย เช่น เรื่องการใช้สิทธิในการออกเสียงเลือกกรรมการนิสิต เยาวริหารงานขององค์การนิสิต การสนับสนุนพรรคต่างๆ ที่นิสิตกลุ่มต่างๆ ได้รวมตัวจัดตั้งเพื่อเสนอเข้ารับการแข่งขันเลือกตั้ง เพื่อเข้าไปบริหารงานขององค์การนิสิต ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อความมุ่งหวัง ในงานอาชีพเมื่อได้จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยไปแล้ว การศึกษาในเรื่องดังกล่าวแล้ว จะช่วยให้เข้าใจบทบาท

ต่อไปในอนาคตของนิสิตนักศึกษาได้เกิดขึ้นด้วย

การเข้าร่วมชมรมของนิสิต มหาวิทยาลัยได้ตระหนักในคุณค่าของการจัดองค์การ และกิจกรรมนิสิตว่าเป็นการให้การศึกษาทงอ้อม และสร้างสรรค์ประสพการณ์อันกว้างขวาง ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าความรู้ทางวิชาการ นิสิตจึงได้รับการสนับสนุน ให้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ ทั้งยังมีโอกาสที่จะได้รับการปลูกฝังให้มีทัศนคติที่ดี มีน้ำใจและความรับผิดชอบตอส่วนรวม มีโอกาสที่จะแสดงความสามารถ ปฏิบัติงานที่มีประโยชน์ตามความสนใจ และความถนัดของตนในมหาวิทยาลัย มีปณิธาน ยึดมั่นที่จะให้นิสิตพึงเป็นแบบอย่างของพลเมืองไทย 31 มีศีลธรรมจรรยาสูงพอที่จะดำรงตนและนำผู้อื่นให้ดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง จึงส่งเสริมให้นิสิตมีวุฒิภาวะและมีระเบียบวินัยในตนเอง เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันและการอยู่รวมกันกับผู้อื่น อีกทั้งเคารพต่อศักดิ์และสิทธิอันเสมอภาคกันทั่วหน้าในมหาวิทยาลัย

นโยบายค่านองคการและกิจกรรมนิสิตนั้น ได้จัดกิจกรรมนิสิตขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมปณิธานของมหาวิทยาลัย ที่ไม่ขัดแย้งตองงานวิชาการ วินัย และกฎหมายของบ้านเมือง นิสิตทุกคนเข้าเป็นสมาชิกองคการนิสิต ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมต่างๆ ให้เป็นไปตามความสมัครใจ

จากการศึกษา การเข้าร่วมชมรมต่างๆของนิสิต ตามตารางที่ 10 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.6 ได้เข้าร่วมชมรมต่างๆ เช่น ชมรมพัฒนาชนบท ชมรมรัฐศึกษา ชมรมกีฬา ชมรมดนตรี และชมรมกิจกรรมต่างๆ อันได้แก่ชมรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เช่น ชมรมแสงและเสียง ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชมรมพุทธศาสนา ชมรมสังคมศาสตร์ เป็นต้น นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เข้าร่วมชมรมต่างๆน้อยกว่านิสิตคณะรัฐศาสตร์ คือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ เข้าร่วมชมรมต่างๆ ร้อยละ 66.7 เทียบกับ ร้อยละ 57.1 ของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับชมรมรัฐศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมทางคานสังคมศาสตร์ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เข้าร่วมชมรมรัฐศึกษาน้อยกว่านิสิตคณะรัฐศาสตร์ คือมีเพียงร้อยละ 4.8 เทียบกับ ร้อยละ 11.8 ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ในคานกีฬาและดนตรี มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย กล่าวคือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ เข้าร่วมร้อยละ 15.0 นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เข้าร่วมร้อยละ 14.2

นิสิตหญิง คณะรัฐศาสตร์ เข้าร่วมในชมรมรัฐศึกษา ร้อยละ 4.8 เป็นกลุ่มที่น้อยกว่านิสิตชาย ที่เข้าร่วม ร้อยละ 17.4 นิสิตหญิงให้ความสนใจในชมรมกีฬาและดนตรีมากกว่านิสิตชาย คือ ร้อยละ 17.1 เทียบกับ ร้อยละ 13.4 ตามลำดับ นิสิตชายของคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดที่เข้าร่วม

กิจกรรมอื่นๆ คือ ร้อยละ 34.3 กิจกรรมต่างๆมีมากในคณะฯ ซึ่งเป็นชมรมที่คงชนเพื่อส่งเสริมวิชาการ
ด้านวิศวกรรม เช่น ชมรมวิทยุ, โทรทัศน์ ฯลฯ นิสิตต่างแยกย้ายเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมสาขาวิชาที่ศึกษา
จึงนับได้ว่าเป็นกลุ่มพหุผู้เข้าร่วมชมรมมากที่สุด

ตารางที่ 10

การเข้าร่วมชมรมของนิสิต จำแนกตามคณะและเพศ

ชมรม	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์		รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย		
เข้าร่วมชมรม	73.1	58.5	66.7(62)	57.1(60)		61.6(122)
พัฒนาชนบท	9.6	7.3	8.6	3.8		6.1(12)
รัฐศึกษา	17.4	4.8	11.8	4.8		8.1(16)
กีฬาและคนตรี	13.4	17.1	15.0	14.2		14.6(29)
กิจกรรมอื่นๆ	32.7	29.3	31.3	34.3		32.8(65)
ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม	26.9	41.5	33.3(31)	42.9(45)		38.4(76)
รวม	100(52)	100(41)	100(93)	100(105)		100(198)

ตารางที่ 11

สถานภาพภายในชมรมของนิสิต จำแนกตามคณะและเพศ

สถานภาพภายในชมรม	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์		รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย		
มีตำแหน่งภายในชมรม	18.4	12.5	16.1(10)	33.3(20)		24.6(30)
ประธานชมรม	5.3	4.2	4.8	18.3		11.5(14)
รองประธานชมรม	2.6	8.3	4.8	1.7		3.3(4)
กรรมการ	7.9	—	4.8	11.6		8.2(10)
เลขานุการ, เหนรัญญิก	2.6	—	1.7	1.7		1.6(2)
ไม่มีตำแหน่งในชมรม	81.6	87.5	83.9(52)	66.7(40)		75.4(92)
รวม	100(38)	100(24)	100(62)	100(60)		100(122)

สถานภาพภายในชมรมของนิสิต ในชมรมต่างๆแต่ละชมรม ประกอบด้วยกรรมการ และสมาชิกของชมรม กรรมการชมรมประกอบด้วย ประธาน, รองประธาน กรรมการ เลขานุการ เหรัญญิก และกรรมการอื่นๆ ตามที่ชมรมเห็นสมควรจัดให้มีขึ้น 32 การดำเนินงานของชมรม มีอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นผู้แนะนำ ในการดำเนินงานของชมรม

จากการศึกษาสถานภาพภายในชมรมของนิสิต ตามตารางที่ 11 ปรากฏว่า นิสิตมีตำแหน่งต่างๆ ในชมรมร้อยละ 24.6 ของผู้ที่ได้เข้าร่วมชมรมต่างๆ จำนวน 122 คน ตามที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 10 นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีตำแหน่งในชมรม ร้อยละ 33.3 นับว่าเป็นจำนวนที่มากกว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ที่มีตำแหน่งต่างๆในชมรม เพียงร้อยละ 16.1 นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีตำแหน่งในระดับประธานของชมรมต่างๆถึงร้อยละ 18.3 ในขณะที่นิสิตส่วนใหญ่ของคณะรัฐศาสตร์ มีตำแหน่งเป็นกรรมการต่างๆในชมรม ร้อยละ 4.8

นิสิตหญิง ในคณะรัฐศาสตร์ส่วนใหญ่ จะมีตำแหน่งเป็นรองประธานของชมรม ร้อยละ 8.3 ในขณะที่นิสิตชาย ที่มีตำแหน่งในชมรม จะเป็นกรรมการของชมรมต่างๆ ร้อยละ 7.9 โดยทั่วไปแล้ว อาจจะสามารถกล่าวได้ว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์ มีตำแหน่งในชมรม คือ เป็นประธาน, รองประธาน, กรรมการ ของชมรมอยู่ในระดับเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน นอกจากในตำแหน่งเลขานุการ หรือเหรัญญิก ซึ่งมีเพียง ร้อยละ 1.7 เป็นข้อที่แตกต่างจากนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ส่วนใหญ่ เป็นประธานกรรมการ ส่วนตำแหน่ง รองประธาน และ เลขานุการ เหรัญญิก มีผู้เข้าดำรงตำแหน่งเป็นจำนวนน้อย เพียงร้อยละ 1.7 เท่านั้น

การไปใช้สิทธิเลือกกรรมการองค์การบริหารนิสิต งานค่านองคการและกิจการนิสิต ดำเนินงานโดยสโมสรนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมความสามัคคี ความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนิสิต ฝึกฝนให้นิสิตรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย ฝึกฝนให้นิสิตมีความเข้าใจในบทบาทของตน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ และการปกครองตนเอง เป็นตัวแทนรักษาวินัยประเพณีทั่วไปของนิสิตเป็นส่วนรวม ส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มขึ้น

การไปใช้สิทธิเลือกตั้งกรรมการองค์การบริหารนิสิต ในเดือนกุมภาพันธ์ 2518 เป็นการแสดงออกถึงความสนใจของนิสิตต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารนิสิต และความรับผิดชอบ

ทอส่วนรวมในมหาวิทยาลัย จากการศึกษาคงการที่ 12 แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.8 ไปใช้สิทธิเลือกกรรมการองค์การบริหารนิสิต เมื่อเปรียบเทียบนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ไปใช้สิทธิ ร้อยละ 92.5 ในขณะที่นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไปใช้สิทธิ ร้อยละ 76.2 นิสิตหญิง คณะรัฐศาสตร์ เป็นกลุ่มที่ไปใช้สิทธิมากที่สุด คือ ร้อยละ 95.1 ในขณะที่นิตชาย ในคณะเดียวกัน ไปใช้สิทธิน้อยกว่า เพียงเล็กน้อย คือ ร้อยละ 90.4

การสนับสนุนพรรคที่นิสิตจัดตั้ง เพื่อเข้ารับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารองค์การนิสิต ในการเลือกตั้งกรรมการนิสิต ในปี พ.ศ. 2518 ใ้การเลือกตั้งเป็นระบบพรรค มีพรรคที่นิสิตกลุ่มต่างๆ ได้จัดตั้งขึ้น จำนวน 6 พรรค คือ พรรคจุฬาประชาชน, พรรคอนุรักษจุฬา, พรรคประชาธรรม, พรรคจามจุรี, พรรคอนุรักษนิยม, พรรคอิสราธิบดี จากการศึกษาตามตารางที่ 13 ซึ่งได้ดำเนินการสนับสนุนพรรคของนิสิตพรรคใด ในการเลือกตั้งในมหาวิทยาลัยนี้ คำตอบของนิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.5 ทอมสนับสนุน พรรคอนุรักษจุฬา อันเป็นพรรคที่มัชยในการเลือกตั้ง ปี พ.ศ. 2518 เป็นพรรคที่เข้ามาบริหารงานขององค์การนิสิต เป็นพรรคที่สโลแกนในการทำงานว่า " เจตนาจะพิทักษ์อนุรักษประเพณี สร้างสรรค์สิ่งที่ดี เพื่อพี่น้องชาวจุฬา " นายกองการนิสิต และอุปนายกฝ่ายกิจการภายนอก เป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้การสนับสนุนพรรคอนุรักษจุฬา มากกว่านิสิตคณะรัฐศาสตร์ กล่าวคือ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้การสนับสนุน ร้อยละ 53.3 นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ให้การสนับสนุน เพียงร้อยละ 38.7 นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.3 หันไปสนับสนุน พรรคจุฬาประชาชน มากกว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่มีเพียงร้อยละ 18.1 สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์ เป็นพวกที่หัวก้าวหน้า สนใจในเรื่องการเมืองมากกว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพราะพรรคจุฬาประชาชน เป็นพรรคที่นโยบายค่อนข้างจะก้าวหน้า ต้องการเปลี่ยนแปลงระเบียบประเพณีเก่าๆ ให้ทันสมัยกว่าเดิม

นิสิตหญิง คณะรัฐศาสตร์ ให้การสนับสนุน พรรคอนุรักษจุฬามากกว่านิตชาย ทั้งของคณะรัฐศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ กล่าวคือ นิสิตหญิงให้การสนับสนุน ร้อยละ 56.1 เปรียบเทียบกับนิตชายมีเพียง ร้อยละ 25.0 ในคณะรัฐศาสตร์ และร้อยละ 53.3 ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนในการสนับสนุน พรรคจุฬาประชาชน ปรากฏว่า นิสิตชายกลับให้การสนับสนุนมากกว่านิสิตหญิง คือ นิสิตชาย คณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 51.9 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 18.1 เปรียบเทียบกับ นิสิตหญิง ให้การสนับสนุน เพียงร้อยละ 9.7 เท่านั้น โดยสรุปแล้ว นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ให้ความสนใจในเรื่องการเมืองมาก จะเห็นได้จากจำนวนนิตชาย ให้การสนับสนุน พรรคจุฬาประชาชนสูงสุด และนิสิตหญิง ให้การสนับสนุน พรรคอนุรักษจุฬา เป็นจำนวนสูงสุดเช่นกัน

ตารางที่ 12

การไปใช้สิทธิเลือกกรรมการองค์การบริหารนิสิต จำแนกตามคณะ และเพศ

การไปใช้สิทธิ เลือกทั้งกรรมการนิสิต	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์	รวม ทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
ไปใช้สิทธิ	90.4	95.1	92.5(86)	76.2(80)	83.8(166)
ไม่ไปใช้สิทธิ	9.6	4.9	7.5(7)	23.8(25)	16.2(32)
รวม	100(52)	100(41)	100 (93)	100 (105)	100 (198)

ตารางที่ 13

การสนับสนุนพรรคที่นิสิตจัดตั้ง เพื่อเข้ารับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารองค์การบริหารนิสิต

จำแนกตามคณะและเพศ

พรรคที่นิสิตจัดตั้ง	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์	รวม ทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
พรรคจุฬาประชาชน	51.9	9.7	33.3(31)	18.1(19)	25.2(50)
พรรคอนุรักษจุฬา	25.0	56.1	38.7(36)	53.3(56)	46.5(92)
พรรคประชาธิปไตย	1.9	7.3	4.3(4)	0.9(1)	2.5(5)
พรรคจามจุรี	—	4.9	2.1(2)	0.9(1)	1.5(3)
พรรคอนุรักษนิยม	3.8	7.3	5.4(5)	4.8(5)	5.1(10)
พรรคอิสราธิปไตย	5.8	4.9	5.4(5)	1.9(2)	3.5(7)
ไม่ตอบ	11.5	9.7	10.8(10)	20.0(21)	15.7(31)
รวม	100(52)	100(41)	100 (93)	100 (105)	100 (198)

การมีส่วนร่วมในการเดินขบวน นิสิตส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มคนสาวและยังเป็นโสด เป็นพวกที่มื่อคุมการ มีทัศนคติต่อตนเอง ในทางที่เป็นผู้รับผิดชอบของสังคม ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความเชื่อถือ ยกย่อง การมีส่วนร่วมในการเดินขบวน เป็นการแสดงออกถึงความสนใจในทางการเมือง จะเห็นได้จากกรณีการต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการประท้วงทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ผู้บริโภคนำเห็นถึงความไม่พอใจของประชาชนบางส่วนว่าไม่พอใจเล่ห์เหลี่ยมทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่น หรือในกรณีที่คณะปฏิวัติออกประกาศ ฉบับที่ 299 ให้อำนาจฝ่ายบริหารในการเข้าแทรกแซงฝ่ายนิติบัญญัติ ตลอดจนถึงการเดินขบวนเรียกร้องรัฐธรรมนูญ และเหตุการณ์ในวันมหาวิปโยค

ในฐานะที่กลุ่มนิสิตนักศึกษาเป็นกลุ่มพลัง นิสิตนักศึกษาทางกฏีตัวารัฐบาลจะไม่ชักอ้างรุนแรง ในการปรามปรามต่อการประท้วงคัดค้าน หรือการต่อต้านในเรื่องที่ไม่เห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาล ซึ่งเป็นเรื่องที่แตกต่างกันจากการกระทำของประชาชนธรรมดา นิสิตกฏีตัวารัฐบาลไ้มองพวกเขาในฐานะเป็นปัญญาชน เป็นพวกที่สังคมยกย่องว่า เป็นอภิสิทธิ์ชนพวกหนึ่ง³³ จักไ้ว่าเป็นปัญญาชน ประเภทThe so-called intellectuals ไม่ว่าจะยอมรับว่าตนเป็นปัญญาชนหรือไม่ก็ตาม แต่สังคมก็ขนานนามให้เช่นกัน รัฐบาลจึงมีความระมัดระวังต่อการตัดสินใจ ที่จะกระทำการรุนแรงต่อกลุ่มนิสิตนักศึกษาเป็นพิเศษ

จากการศึกษา การมีส่วนร่วมในการเดินขบวนของนิสิต ตามตารางที่ 14 ปรากฏว่า นิสิตร้อยละ 84.8 มีส่วนร่วมในการเดินขบวนกรณีต่างๆ เช่น เหตุการณ์วันมหาวิปโยค การต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น การต่อต้านประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 299 ฯลฯ โดยทั่วไปแล้วอาจจะกล่าวได้ว่า นิสิตในกลุ่มตัวอย่างนี้ เป็นผู้ที่ได้มีส่วนร่วมในการเดินขบวนหลายกรณี ความแตกต่างในการมีส่วนร่วมในการเดินขบวน ระหว่าง นิสิตคณะรัฐศาสตร์ กับ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จะปรากฏให้เห็นว่า นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เข้าร่วมร้อยละ 90.5 ในขณะที่นิสิตคณะรัฐศาสตร์ มีร้อยละ 75.6 เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่ง จะเห็นได้จากอิทธิพลปัจจัยทางเพศ ที่ก่อให้เกิดความแตกต่าง นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีเพศชายเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่นิสิตคณะรัฐศาสตร์ มีนิสิตหญิงอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย ซึ่งบางครั้งไม่สะดวกต่อการเข้าร่วมในการเดินขบวน ในกรณีที่ท้องมีการเดินขบวนในระยะไกล หรือในกรณีที่ท้องเสียอันตรายต่อความปลอดภัย ใดๆก็ตาม เมื่อได้เปรียบเทียบระหว่างนิสิตชายด้วยกันแล้ว จะพบความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย กล่าวคือ นิสิตชาย คณะรัฐศาสตร์ เข้าร่วมร้อยละ 90.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 90.5 ของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

33

ประทีป นครชัย, "สังคมที่ไร้คุณภาพ", วารสารนิสิตนักศึกษา ฉบับมคมมหาวิทยาลัย, เดือน มีนาคม 2514, หน้า 72

ตารางที่ 14

การมีส่วนร่วมในการเดินขบวนของนิสิต จำแนกตามคณะและเพศ

การเดินขบวน	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์	รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
มีส่วนร่วมในการเดินขบวน	90.3	63.3	75.6(73)	90.5(95)	84.8(168)
เหตุการ์ณ 14 ตุ.ค. 16	51.9	34.1	41.1	61.9	53.5(106)
การต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น	19.2	19.5	19.4	14.3	16.7(33)
กรณีอื่นๆ เช่น การต่อต้าน					
ประกาศ ฉบับที่ 299๗	19.2	9.7	15.1	14.3	14.6(29)
ไม่ได้มีส่วนร่วมเดินขบวน	9.7	36.7	24.4(20)	9.5(10)	15.2(30)
รวม	100(52)	100(41)	100 (93)	100 (105)	100 (198)

การไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร การหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งวิธีหนึ่งใช้การปราศรัยชี้แจงนโยบายและวิธีดำเนินงานต่างๆของพรรคการเมือง ในอันที่จะจัดทำเพื่อความผาสุกของประชาชน พรรคการเมืองต่างๆ ได้จัดให้มีการหาเสียงขึ้นในย่านที่เป็นที่ชุมนุมชน เช่น ห้องสนามหลวง มุมอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ และในท้องที่อื่นเป็นเขตการเลือกตั้งต่างๆ เป็นการเปิดโอกาส ให้ผู้ฟังได้ซักถามข้อสงสัย ในปัญหาต่างๆที่พรรคจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไร จากการที่ศึกษาตามตารางที่ 15 นิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ 57.6 ไม่ค่อยได้ไปฟังการหาเสียงเลือกตั้ง ทั้งนี้เพราะนิสิตส่วนใหญ่ ต้องใช้เวลาไปในการดูตำราหรือตำรา เพื่อการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคณะ ปรากฏว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.7 ไม่ค่อยได้ไปฟัง ในขณะที่นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 60.9 ไม่ค่อยได้ไปฟังเช่นกัน

นิสิตชาย ทั้งในคณะรัฐศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไม่ค่อยได้ไปฟังการหาเสียงมีจำนวนมากกว่านิสิตหญิง กล่าวคือ นิสิตหญิง ไม่ค่อยได้ไปฟังการหาเสียง ร้อยละ 46.3 ในขณะที่นิสิตชายในคณะเดียวกันมีร้อยละ 59.6 และนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวนร้อยละ 60.9 ซึ่งจัดได้ว่าเป็นกลุ่มที่มากที่สุด การไปฟังการหาเสียงเลือกตั้ง ไม่ได้อยู่ในความสนใจของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะไม่มีส่วนสัมพันธ์กับสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ แตกต่างกับนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ซึ่งมีการศึกษาในทฤษฎีการเมืองเป็นพื้นฐานอยู่บ้างแล้ว จึงปรากฏว่านิสิตรัฐฯไปฟัง ร้อยละ 21.5 เทียบกับ ร้อยละ 11.4 ของนิสิตวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ 15

การไปฟังการหาเสียง เลือกตั้งผู้แทนราษฎร จำแนกตามคณะและเพศ

การไปฟังการหาเสียง เลือกตั้งผู้แทนราษฎร	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์	รวม ทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
ไปฟังอยู่เป็นประจำ	—	—	—	3.8 (4)	2.0 (4)
ส่วนมากไปฟัง	34.6	4.8	21.5 (20)	11.4 (12)	16.2 (32)
ไม่ค่อยได้ไปฟัง	59.6	46.3	53.7 (50)	60.9 (64)	57.6 (114)
ไม่เคยไปฟังเลย	5.8	48.8	24.7 (23)	23.8 (25)	24.2 (48)
รวม	100 (52)	100 (41)	100 (93)	100 (105)	100 (198)

การไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเขตที่นิสิตจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทน
ได้มีผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นจำนวน 240 คน ในจำนวนนี้จะเลือกเหลือเพียง 26 คน การเลือกตั้งเมื่อวันที่
26 มกราคม 2518 ได้แบ่งเป็นเขตเลือกตั้ง รวม 9 เขต ในจำนวนนี้ 8 เขตแรก เลือกได้เขตละ 3 คน
คือ เขต 1 กุสิต, เขต 2 พญาไท, เขต 3 พระชนอง, เขต 4 บางเขน ห้วยขวาง บางกะปิ มีนบุรี,
เขต 5 ยานนาวา ปทุมวัน, เขต 6 พระนคร ป้อมปราบ, เขต 7 ธนบุรี คลองสาน ราษฎรบูรณะ, เขต 8
บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ คลิ่งชัน, เขต 9 บางขุนเทียน หนองแขม ภาษีเจริญ ซึ่งเลือกผู้แทนในเขตนี้
ได้เพียง 2 คน เมื่อรวมทั้ง 9 เขตแล้ว จะมีผู้แทนราษฎรรวม 26 คน

จากการศึกษาการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งฯ ตามตารางที่ 16 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ
83.8 ไปใช้สิทธิ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ไปใช้สิทธิ ร้อยละ 92.5 มากกว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์
ที่ไปใช้สิทธิ ร้อยละ 76.2 นิสิตหญิง คณะรัฐศาสตร์ ไปใช้สิทธิเป็นจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 95.1
รองลงมานิสิตชายในคณะเดียวกัน ร้อยละ 90.4 จากการศึกษาพบว่า การไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้แทน
ราษฎร มีส่วนสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งกรรมการนิสิต ตามตารางที่ 12 อาจจะสามารถกล่าวได้ว่า
ผู้ที่ไปใช้สิทธิ ในการเลือกตั้งกรรมการนิสิตในมหาวิทยาลัย จะเป็นกลุ่มที่ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้แทน
ราษฎรของตัวเองทั้งหมดด้วย

ตารางที่ 16

การไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎร จำแนกตามคณะและเพศ

การไปใช้สิทธิ เลือกตั้งผู้แทนราษฎร	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์	รวม ทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
ไปใช้สิทธิ	90.4	95.1	92.5 (86)	76.2 (80)	83.8 (166)
ไม่ไปใช้สิทธิ	9.6	4.9	7.5 (7)	23.8 (25)	16.2 (32)
รวม	100(52)	100(41)	100 (93)	100 (105)	100 (198)

พรรคคณะต่อการสนับสนุนพรรคการเมือง พรรคการเมืองซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตาม พรบ.พรรคการเมือง พ.ศ. 2517 จนถึงวันที่ 26 มกราคม 2518 อันเป็นวันที่มีการเลือกตั้งทั่วไป มีจำนวน 42 พรรค นโยบายของพรรคการเมืองต่างๆที่จัดขึ้น อาจจะแบ่งออกไปได้ 2 กลุ่มใหญ่ๆ กล่าวคือ กลุ่มที่มั่นนโยบายแบบเสรีนิยม เช่น พรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์ และกลุ่มที่มั่นนโยบายแบบสังคมนิยม เช่น พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย พรรคแนวร่วมสังคมนิยม แต่ละกลุ่มยังแบ่งออกเป็นพรรคที่มั่นนโยบายแบบเสรีนิยมจัด แบบเสรีนิยมอ่อน แบบผสม แบบสังคมนิยมอ่อน แบบสังคมนิยมจัด

การรวมตัวกันขึ้นเป็นพรรคการเมือง ก็เนื่องจากสาเหตุที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะต้องเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง ตามคุณสมบัติของ ม. 117 แห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งถ้าไม่มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นพวก เมื่อได้รับเลือกตั้งแล้วก็จะไม่สามารถทำอะไรๆ ให้ได้ผลแน่นอน เพราะในการดำเนินงานตามระบอบประชาธิปไตย จะต้องอาศัยเสียงข้างมากเป็นประมาณ การรวมกันเป็นพรรคการเมืองจึงถือว่าเป็นเรื่องจำเป็นเรื่องหนึ่ง เพื่อจะได้เสนอนโยบายที่แน่นอนต่อประชาชน ก่อนที่จะมีการเลือกตั้ง เมื่อประชาชนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองใดเข้าไปในสภาฯ พรรคนั้นก็สามารถจัดตั้งรัฐบาล และดำเนินการตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อประชาชนได้เต็มที่ ฝ่ายตรงข้ามที่มีเสียงข้างน้อยในสภาฯจะทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้าน เพื่อชี้ข้อบกพร่องต่างๆของฝ่ายที่เป็นรัฐบาลให้ประชาชนเห็นเป็นท่านอง จงใจว่าถ้าฝ่ายค้านได้เป็นรัฐบาล ก็สามารถที่จะจัดทำได้ดีกว่า ทั้งนี้เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้มีสิทธิออกเสียงในการเลือกตั้ง จะได้เลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองนั้นในการเลือกตั้งครั้งต่อไป 34

การมีพรรคการเมืองมากเกินไปมักจะก่อความยุ่งยากในการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย
 อยู่บ้าง เพราะจะต้องจัดตั้งรัฐบาลโดยการอาศัยเสียงสนับสนุนจากหลายพรรค ทั้งเป็นรัฐบาลผสม เมื่อ
 พรรคใดพรรคหนึ่งถอนเสียงที่เคยสนับสนุนไป รัฐบาลก็ตั้งอยู่ไม่ได้ต้องลาออกไป เปิดโอกาสให้มีการจัด
 ตั้งรัฐบาลผสมใหม่ เมื่อรัฐบาลแต่ละชุดอยู่ได้เพียงระยะเวลาสั้นๆ ดังที่เคยเป็นมาแล้วในประเทศฝรั่งเศส
 ระหว่าง ค.ศ. 1946-1957 ซึ่งรัฐบาลบางชุดมีอายุเพียง 2-3 เดือน บางชุดอยู่ได้ 1 ปี ก็จะทำให้ขาด
 เสถียรภาพ และไม่สามารถดำเนินนโยบายในระยะยาวได้

ในการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2518 ปรากฏว่าพรรคที่มีเสียงมากกว่าพรรคอื่น คือ
 พรรคประชาธิปัตย์ ได้ที่นั่งในสภา 72 ที่นั่ง ในจำนวนที่นั่งทั้งหมดในสภา 269 คน ไม่เพียงพอที่จะตั้ง
 รัฐบาลเสียงข้างมาก จึงต้องตั้งเป็นรัฐบาลผสม พรรคการเมืองอื่นๆ ที่ได้รับเลือกตั้ง มีรายละเอียด
 ดังต่อไปนี้

พรรคประชาธิปัตย์ ได้ 72 คน

พรรคธรรมสังคมน ได้ 45 คน

พรรคชาติไทย ได้ 28 คน

พรรคเกษตรสังคมน ได้ 19 คน

พรรคกิจสังคม ได้ 18 คน

พรรคสังคมนิยมได้ 16 คน

พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ได้ 15 คน

พรรคพลังใหม่ ได้ 12 คน

พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ได้ 10 คน

พรรคสันติชน ได้ 8 คน

พรรคประชากรธรรม ได้ 6 คน

พรรคไท ได้ 4 คน

พรรคฟื้นฟูชาติไทย ได้ 3 คน

พรรคที่ใด 2 คน มี 4 พรรค คือ พรรคประชาธิปไตย, พรรคอาชีพไทย, พรรคพลังประชาชน

และ พรรคแผ่นดินไทย

พรรคที่ใด 1 คน มี 5 พรรค คือ พรรคเกษตรกร, พรรคแรงงาน, พรรคเสรีชน,

พรรคพัฒนาจังหวัด, พรรคเศรษฐกิจ, รวมทั้งสิ้น 269 คน

ตารางที่ 17

ทรงคณะกรรมการสนับสนุนพรรคการเมือง จำแนกตามคณะ สถานภาพผู้นำของนิสิตและเพศ

พรรคการเมือง	คณะรัฐศาสตร์						คณะวิศวกรรมศาสตร์			รวมทั้งสิ้น	
	ชาย			หญิง			รวมทั้งคณะ	ชาย			
	นิสิตผู้นำ	นิสิตธรรมดา	รวม	นิสิตผู้นำ	นิสิตธรรมดา	รวม		นิสิตผู้นำ	นิสิตธรรมดา		รวม
พรรคพลังใหม่	34.2	18.7	29.6(16)	61.5	46.1	56.4(22)	40.9(38)	41.4	38.3	40.0(42)	40.4(80)
พรรคสังคมนิยม	18.4	18.7	18.5(10)	-	-	-	10.7(10)	15.5	19.1	17.1(18)	14.1(28)
พรรคประชาชนไทย	28.9	37.5	31.5(17)	26.9	30.8	28.2(11)	30.1(28)	20.7	25.5	22.8(24)	26.3(52)
พรรคกิจสังคม	5.3	-	3.7(2)	3.8	-	2.6(1)	3.2(3)	5.2	2.1	3.8(4)	3.5(7)
พรรคชาติไทย	-	6.2	1.8(1)	-	7.7	2.6(1)	2.1(2)	-	-	-	1.0(2)
ไม่ตอบ	13.2	18.8	14.8(8)	7.7	15.4	10.2(4)	12.9(12)	17.2	14.9	16.2(17)	14.6(29)
รวม	100(38)	100(16)	100(54)	100(26)	100(13)	100(39)	100(93)	100(58)	100(47)	100(105)	100(198)

จากการศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการสนับสนุนพรรคการเมือง ในการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2510 ตามตารางที่ 17 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.4 ให้ความสนับสนุนพรรคพลังใหม่ ร้อยละ 26.3 สนับสนุน พรรคประชาธิปไตย พรรคพลังใหม่เป็นพรรคที่มันโยบายเป็นกลาง ไม่นักไปในทาง หนึ่งทางใด จึงเหมาะแก่นิสิตที่มีโลกทัศน์และปรัชญาในการทำงานและดำเนินชีวิตในแบบที่ซอมความเป็น อิสสระเป็นตัวของตัวเอง นิสิตคณะรัฐศาสตร์ สนับสนุนพรรคพลังใหม่ ร้อยละ 40.9 แตกต่างจากทัศนคติ ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพียงเล็กน้อย ที่ให้การสนับสนุน ร้อยละ 40.0

นิสิตชายและนิสิตหญิง ในคณะรัฐศาสตร์ ให้ความสนับสนุน พรรคพลังใหม่ แตกต่างกันไป นิสิตชาย ให้การสนับสนุน ร้อยละ 29.6 เปรียบเทียบกับนิสิตหญิง ให้การสนับสนุนถึง ร้อยละ 56.4 ส่วนพรรคประชาธิปไตย นิสิตชายให้การสนับสนุนมากกว่านิสิตหญิง เพียงเล็กน้อย กล่าวคือ นิสิตชาย สนับสนุน ร้อยละ 31.5 นิสิตหญิง สนับสนุน ร้อยละ 28.2 พบความแตกต่าง ในกลุ่มผู้ให้การสนับสนุน พรรคประชาธิปไตย นิสิตชาย รัฐบาล สนับสนุนร้อยละ 31.5 มากกว่านิสิตชาย วิชาฯ ที่มีเพียงร้อยละ 22.8 ส่วนพรรคอื่นๆ เปรียบเทียบ ระหว่างคณะแล้ว พบความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

เมื่อได้นำเอาปัจจัย สถานภาพผู้นำของนิสิต ที่ได้จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม ตามตารางที่ 17 ดังกล่าวแล้ว โดยจัดให้นิสิตที่ได้เข้าร่วมในชมรมต่างๆ ทั้งของคณะและของมหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มนิสิตผู้นำ และนิสิตที่ไม่ได้เข้าร่วมชมรม เป็นกลุ่มนิสิตธรรมดา มาเป็นตัวควบคุม พบว่า นิสิตผู้นำ ไม่ว่าจะ เป็นนิสิตชายหรือ นิสิตหญิง ให้การสนับสนุน พรรคพลังใหม่ สูงกว่า ในกลุ่มนิสิตธรรมดา กล่าวคือ นิสิตชาย รัฐบาล ในกลุ่ม นิสิตผู้นำ สนับสนุน ร้อยละ 34.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 18.7 ของกลุ่มนิสิตธรรมดา นิสิตหญิง รัฐบาล ในกลุ่มนิสิตผู้นำ สนับสนุน ร้อยละ 61.5 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 46.1 ของกลุ่มนิสิตธรรมดา ส่วน นิสิตในคณะ วิชาฯ นิสิตผู้นำ สนับสนุน ร้อยละ 41.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 38.3 ของนิสิตในกลุ่ม นิสิตธรรมดา

ในกลุ่มนิสิตธรรมดา ปรากฏว่าให้การสนับสนุน พรรคประชาธิปไตย มากกว่านิสิตในกลุ่มนิสิตผู้นำ ทั้งในคณะรัฐฯและในคณะวิชาฯ กล่าวคือ นิสิตชาย รัฐบาล ในกลุ่มนิสิตธรรมดา ให้การสนับสนุน ร้อยละ 37.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 28.9 ของกลุ่มนิสิตผู้นำ ส่วนนิสิตหญิง รัฐบาล ในกลุ่มนิสิตธรรมดา สนับสนุน ร้อยละ 30.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 26.9 ของกลุ่มนิสิตผู้นำ นิสิตชายในคณะวิชาฯ ในกลุ่มนิสิตธรรมดา สนับสนุน ร้อยละ 25.5 ในขณะที่นิสิตในกลุ่มนิสิตผู้นำ ให้การสนับสนุน ร้อยละ 20.7

สรุปโดยทั่วไปแล้ว อาจจะกล่าวได้ว่า พบความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ในการให้การสนับสนุน พรรคพลังใหม่ ระหว่างนิสิตคณะรัฐฯและคณะวิชาฯ นิสิตหญิง รัฐบาล เป็นกลุ่มที่ให้การสนับสนุนสูงสุด และนิสิต ในกลุ่มนิสิตผู้นำ ให้การสนับสนุนสูงกว่านิสิตในกลุ่มนิสิตธรรมดา

ความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ส่วนมากให้ความสนใจต่อปัญหาสังคมเศรษฐกิจและการเมือง บางฉบับ เช่น สยามรัฐ ประชาธิปไตย ฯ ถือเอาข่าวการเมืองและสังคมเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของตน หนังสือพิมพ์ประเภทนี้ มักจะมีลูกค้าเป็นชนชั้นกลาง เป็นผู้มีการศึกษาคอนข้างสูง สื่อสารมวลชนทางก็มีบทบาทในการพัฒนาประชาธิปไตยอยู่ไม่น้อยกว่า 5 ประการ³⁵ กล่าวคือ ใ้แก่การให้ข่าวสารที่มีสาระเป็นจริง การให้ความคิดเห็นและความรู้ทางการเมือง การเป็นผู้เห็นยวรั้งผู้มีอำนาจรวมไปถึงการเป็นผู้ให้ หรือผู้สร้างความสำนึกของการเป็นประเทศชาติ อันเป็นกลไกทำให้กระบวนการเมืองแบบประชาธิปไตย ดำเนินไปได้

ในด้านการให้ความคิดเห็นแก่ประชาชนผู้อ่าน จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ที่มีบทบาทค่าน้อยอยู่ไม่น้อย หนังสือพิมพ์บางฉบับ เช่น สยามรัฐ จะอุทิศหน้ากระดาษให้แก่ข้อคิดเห็นต่างๆ เกือบ 50% ของหน้ากระดาษทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์ที่มีชื่ออื่นๆ ก็จะมีบทความและบทบรรณาธิการ ซึ่งอยู่ในความสนใจมากน้อยต่างกันออกไป ความสนใจต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ของนิสิต จากการศึกษาตามตารางที่ 18 ปรากฏว่าร้อยละ 67.2 ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของนิสิต จะอ่านทุกวันเฉพาะเรื่องที่สนใจ ทั้งนี้เป็นเพราะเวลาส่วนใหญ่ของนิสิตนักศึกษาต้องไขไป ในการดูหนังสือเล่าเรียน นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 63.4 อ่านทุกวันเฉพาะเรื่อง ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ ร้อยละ 70.5 มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ระหว่างกลุ่มนิสิตที่สนใจอ่านทุกวัน เฉพาะเรื่อง กล่าวคือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ มีร้อยละ 25.8 นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีร้อยละ 23.8

นิสิตหญิงของคณะรัฐศาสตร์ เป็นกลุ่มที่สนใจ อ่านทุกวันเฉพาะเรื่อง ที่ใหญ่ที่สุด คือ ร้อยละ 78.0 ในขณะที่นิสิตชายในคณะเดียวกันมี ร้อยละ 51.9 ในกลุ่มนิสิตที่อ่านทุกวันอย่างละเอียด นิสิตชายมีจำนวนมากกกว่านิสิตหญิง ประมาณ 3 เท่า คือ นิสิตชาย ร้อยละ 36.5 ในขณะที่นิสิตหญิงมีเพียงร้อยละ 12.2

หนังสือพิมพ์รายวันที่นิสิตนิยมอ่าน เมื่อนักข่าวสารอเมริกันวิจัยถึงนิสัยในการใช้สื่อมวลชนของนิสิตนักศึกษา โดยสอบถามนิสิตนักศึกษา จำนวน 1104 คน จากมหาวิทยาลัย รวม 4 แห่ง โดยถาม

³⁵ กมล สมวิเชียร, "ประชาธิปไตยกับสังคมไทย", พระนคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516, หน้า 105

สื่อมวลชนที่ทานคิดว่าให้ชาวที่เชื่อถือได้ ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษา ร้อยละ 67.0 ทอมว่า วิทยุ ส่วนหนังสือพิมพ์และนิตยสารใกล้เคียงสนับสนุนเพียง ร้อยละ 14.0 และร้อยละ 13.0 ตามลำดับ³⁶ อย่างไรก็ตามการที่จะกล่าวได้เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว และคุณภาพของหนังสือพิมพ์ก็ขึ้นอยู่กับเวลา หนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับ มักจะมีเนื้อหาเชิงวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานของรัฐบาล และข้าราชการ หนังสือพิมพ์ได้มีส่วนช่วยสร้างความสำนึก ในลักษณะความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งเป็นลักษณะของประชาชนที่จำเป็นในสังคมประชาธิปไตย ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารอย่างเต็มย่อมเป็นการไม่เพียงพอ จะต้องมีความรู้ข่าวที่ได้นั้นถูกต้องหรือไม่ มีมูลหลังมาอย่างไร และจะต้องมีโอกาสได้เลือกความคิดเห็นหลายประการได้ ซึ่งการมีหนังสือพิมพ์อยู่หลายฉบับ จะช่วยให้เป็นสิ่งที่สามารถใช้ในการเปรียบเทียบในค่านี้นับเป็นอย่างมาก

จากการศึกษา ตามตารางที่ 19 ปรากฏว่า นิสิตนิยมน่านหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ มากตามลำดับ ดังที่แยกกล่าวไว้แล้วว่า หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย สยามรัฐ ถือเอาข่าวการเมือง เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เสนอข่าวส่วนใหญ่ในเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชน และมีแนวโน้มในเรื่องของสังคมระดับชนชั้นกลางเป็นส่วนใหญ่ หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยได้รับความนิยมนับหนึ่ง นิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.3 นิยมน่าน รองลงมา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ นิสิตนิยมน ร้อยละ 23.2 และอันดับที่สาม คือหนังสือพิมพ์สยามรัฐ นิสิตนิยมน่าน ร้อยละ 19.7

จากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง นิสิตคณะรัฐศาสตร์ กับ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์ นิยมน่านหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย เป็นอันดับแรก คือร้อยละ 27.9 หนังสือพิมพ์สยามรัฐ อันดับสอง ร้อยละ 23.7 และหนังสือพิมพ์ประชาชาติ อันดับที่สาม ร้อยละ 18.3 ส่วนนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ นิยมน่านหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย อันดับหนึ่ง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ อันดับที่สอง หนังสือพิมพ์สยามรัฐ อันดับที่สาม คิดเป็น ร้อยละ 38.1, ร้อยละ 30.5 และร้อยละ 16.2 ตามลำดับ

มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ระหว่างนิสิตชาย คณะรัฐศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่นิยมน่านหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย เป็นอันดับหนึ่ง คือ ร้อยละ 34.6 เทียบกับ ร้อยละ 38.1 ตามลำดับ ส่วนนิสิตหญิง ในคณะรัฐศาสตร์ นิยมน่านหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย น้อยกว่านิสิตชาย คือมีจำนวนเพียง ร้อยละ 24.4 แต่ไปนิยมน่านหนังสือพิมพ์ เกล็ดใหม่ ร้อยละ 9.8 ในขณะที่นิสิตชายมีเพียง ร้อยละ 1.9

ตารางที่ 18

ความสนใจต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ของนิสิต จำแนกตามคณะและเพศ

การอ่านหนังสือพิมพ์	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์	รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
อ่านทุกวันอย่างละเอียด	36.5	12.2	25.8 (24)	23.8 (25)	24.7 (49)
อ่านทุกวันเฉพาะเรื่อง	51.9	78.0	63.4 (59)	70.5 (74)	67.2 (133)
อ่าน 2-3 วัน ต่อครั้ง	11.5	7.3	9.7 (9)	3.8 (4)	6.6 (13)
นานๆอ่านสักครั้ง	—	2.4	1.1 (1)	1.9 (2)	1.5 (3)
รวม	100 (52)	100 (41)	100 (93)	100 (105)	100 (198)

ตารางที่ 19

หนังสือพิมพ์รายวันที่นิสิตชอบอ่าน จำแนกตามคณะและเพศ

หนังสือพิมพ์ที่นิสิตชอบอ่าน	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์	รวมทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย	34.6	24.4	27.9 (28)	38.1 (40)	34.3 (68)
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ	17.3	12.2	15.1 (14)	30.5 (32)	23.2 (46)
หนังสือพิมพ์สยามรัฐ	25.0	21.9	23.7 (22)	16.2 (17)	19.7 (39)
หนังสือพิมพ์ประชาชาติ	21.1	14.6	18.3 (17)	9.5 (10)	13.6 (27)
หนังสือพิมพ์เคทีนิวส์	—	14.6	6.5 (6)	2.9 (3)	4.5 (9)
หนังสือพิมพ์เคทีใหม่	1.9	9.8	5.4 (5)	0.9 (1)	3.0 (6)
หนังสือพิมพ์อัมรินทร์	—	—	—	1.9 (2)	1.0 (2)
หนังสือพิมพ์บ้านเมือง	—	2.4	1.1 (1)	—	0.5 (1)
รวม	100 (52)	100 (41)	100 (93)	100 (105)	100 (198)

ปรัชญาในการทำงานและการดำเนินชีวิตของนิสิต วัฒนธรรมไทยนอกจากจะมีลักษณะบางอย่างของวัฒนธรรมตะวันออกทั่วไปแล้ว ยังอาจจะกล่าวได้ว่า มีลักษณะพิเศษในด้านความรักอิสระภาพหรือความเป็นไทย การย้ำความเป็นตัวของตัวเอง หรือปัจเจกบุคคลนิยม มีความรู้สึกมักน้อยสันโดษ และพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ มีการย้ำการหาความสุขจากชีวิต การเคารพเชื่อฟังอำนาจ ความโอ้อา ความสุภาพอ่อนโยน มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีน้ำใจกว้างขวาง และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

ลักษณะดังกล่าวถือว่าเป็นลักษณะประจำชาติไทย ที่จะพบเห็นการแสดงออกเสมอในพฤติกรรมและบุคลิกของคนไทยโดยทั่วไป³⁷ เนื่องจากสังคมไทยปัจจุบันมีความซับซ้อนและมีความแตกต่างกันภายในมาก บุคคลต่างได้รับอิทธิพลจากทางต่างๆ ได้หลายทาง เช่น จากภูมิหลังชาติพันธุ์ของครอบครัว จากคณะที่ศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนกลุ่มเพื่อนนิสิต ที่ใช้เป็นกลุ่มอ้างอิงสำหรับความคิดเห็นต่อปัญหาต่างๆ อิทธิพลเหล่านี้ อาจจะสนับสนุน หรือเกิดขัดแย้งกันได้ แบบการดำเนินชีวิตของคนทั่วไปนั้น ในสังคมศาสตร์ เราเรียกแบบแผนการดำเนินชีวิตเช่นนี้ว่า วัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงรวมถึงคุณค่า หลักศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ศาสนา ปรัชญา การมองปัญหาของชีวิต ว่าอะไรผิดอะไรถูก และแบบแผนความสัมพันธ์บุคคลฐานะต่างๆ ในสังคม วัฒนธรรมนี้ได้มีอิทธิพลเหนือบุคลิกภาพ (Personality) ในการเรียนรู้ และยอมรับปฏิบัติตามคุณค่า (Value) ทักษะคติ (Attitudes) และบรรทัดฐาน (Norms) ต่างๆ ของสังคม

สังคมไทยในปัจจุบัน มีความขัดแย้งอย่างมากในการที่จะรับเอาความคิดแบบใหม่ และละทิ้งความคิดแบบเก่า คือเราขาดความเชื่อมั่นในความคิดสมัยใหม่ และในขณะที่เดียวกันก็มองเห็นว่าความคิดประเพณีเก่าๆ เป็นของล้าสมัย อย่างไรก็ตาม จากการศึกษา ตามตารางที่ 20 ปรากฏว่าทัศนคติของนิสิต ต่อเอาเรื่อง การมีความคิดของตนเองเป็นอิสระเป็นสิ่งสำคัญมาก คือมีถึงร้อยละ 68.2 ความเชื่อสัจยและภาระผูกพันต่อครอบครัว มีความสำคัญมากรองลงมา คือ ร้อยละ 65.1 และถือหลักความทะเยอทะยานทำงานเพื่อความสำเร็จของชีวิต สำคัญมากเป็นอันดับที่สาม คือ ร้อยละ 48.5

ปรัชญาในการทำงานและดำเนินชีวิต ควณการถือหลักการมีความนึกคิดของตนเอง เป็นอิสระนั้น นิสิตคณะรัฐศาสตร์ เห็นว่าสำคัญมาก ร้อยละ 62.4 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 73.3 ของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ นิสิตชาย คณะรัฐศาสตร์ เป็นกลุ่มที่มีความมั่นใจในปรัชญาดังกล่าวมากกว่านิสิตหญิง กล่าวคือ

37

ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง, "ลักษณะประจำชาติในฐานะเป็นปัจจัยกำลังอำนาจแห่งชาติ", (เอกสาร) คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516, หน้า 2

ตารางที่ 20

ทรรศนะของนิสิตเกี่ยวกับปรัชญาในการทำงานและดำเนินชีวิต จำแนกตามคณะและเพศ อัตราร้อยของนิสิตให้ความสำคัญมาก

ปรัชญาในการทำงานและดำเนินชีวิต	คณะวิทยาศาสตร์				คณะวิศวกรรมศาสตร์			รวม ทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม		ชาย			
(1) ความจริงจังในชีวิต	39.0	19.2	27.9(26)	100(93)	38.1(40)	100(105)	33.3(66)	100(198)
(2) การมีความนึกคิดของตนเอง เป็นอิสระ	85.4	44.2	62.4(58)	100(93)	73.3(77)	100(105)	68.2(135)	100(198)
(3) การเคารพผู้มีอาวุโสกว่า	31.7	13.5	21.5(20)	100(93)	25.7(27)	100(105)	23.7(47)	100(198)
(4) การให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่อ่อนแอ	29.3	26.9	27.9(26)	100(93)	36.2(38)	100(105)	32.3(64)	100(198)
(5) การให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่พิการ	36.6	32.7	34.4(32)	100(93)	40.9(43)	100(105)	37.9(75)	100(198)
(6) ความซื่อสัตย์และการะบุยกพันตลอดจนครบถ้วน	60.9	55.8	58.0(54)	100(93)	71.4(75)	100(105)	65.1(129)	100(198)
(7) ความยึดมั่นในธรรมของศาสนา	36.6	32.7	34.4(32)	100(93)	42.8(45)	100(105)	38.9(77)	100(198)
(8) ความทะเยอทะยานทำงานเพื่อความสำเ็จ	36.3	48.1	47.3(44)	100(93)	49.5(52)	100(105)	48.5(96)	100(198)

นิสิตเพศชาย คณะรัฐศาสตร์ เห็นว่าสำคัญมาก ร้อยละ 85.4 นิสิตเพศชาย คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 73.3 ในขณะที่นิสิตเพศหญิง คณะรัฐศาสตร์ เห็นว่าสำคัญมาก ร้อยละเพียง 44.2 นิสิตเพศหญิง ให้ความสำคัญมาก ต่อหลักความซื่อสัตย์และภาวะทอครอบครัว สูงสุด คือ ร้อยละ 55.8

ความแตกต่างของทัศนคติระหว่างนิสิตคณะรัฐศาสตร์ กับ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในเรื่อง การมีความนึกคิดของตนเอง เป็นอิสระ อาจจะพิจารณาได้ว่า คณะที่เลือกเข้าศึกษามีอิทธิพลจูงใจต่อค่าคอม ข้อนี้ยังไม่ค่อย กล่าวคือ การศึกษากาานวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเน้นหนักในการออกแบบ สร้างเครื่องจักรกล หรืองานของวิศวกรในสาขาต่างๆ ความคิดที่เป็นของตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อการทำงาน นิสิตคณะวิศวกรรม ศาสตร์ จึงมีความมั่นใจในคำที่เห็นปรัชญาข้อนี้มีความสำคัญมากกว่านิสิตคณะรัฐศาสตร์ ส่วนนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ศึกษาทฤษฎีการเมือง กลไกและหน้าที่ของพรรคการเมือง ซึ่งในหลักการบางครั้งก็ต้องถือเสียงข้างมากเป็น หลักเกณฑ์ในการทำงาน อย่างไรก็ตาม นิสิตทั้งสองคณะ ต่างก็เห็นพ้องต้องกัน ในการยึดหลักปรัชญาดังกล่าว และให้ความสำคัญต่อ การมีความคิดเป็นอิสระ ความซื่อสัตย์และภาวะผูกพันครอบครัว และความทะเยอ ทยานเพื่อความสำเร็จของชีวิตเช่นเดียวกัน

ในทางปรัชญานั้น ความคิดเห็นว่าอะไรคือค่านิยมอันเที่ยงแท้ย่อมมีการแตกต่างกันไปมาก บางคนก็ มีความคิดเห็นว่าการกระทำที่ดีและที่ถูก คือการกระทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คนส่วนใหญ่ แต่บางความคิด ก็เห็นว่า การกระทำที่ดีที่ถูกต้องนั้น คือการกระทำที่เราอาจเจตนาให้คนอื่นกระทำได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นการกระทำที่อาจถือเป็นสากลได้ ค่านิยมบางอย่างย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคม และสภาพแวดล้อมทาง สังคม และสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงจนไม่อาจจะรักษาของเดิมไว้ได้ ค่านิยมอย่างใหม่ก็จะเกิดขึ้นมา แทนที่ต่อไป 38

โดยสรุปแล้ว จากการศึกษารื่องปรัชญาในการทำงานและดำเนินชีวิตของนิสิต พบว่า นิสิตทั้ง สองคณะให้ความสำคัญมากต่อการมีความคิดเห็นของตนเอง เป็นอิสระ และความซื่อสัตย์และภาวะผูกพัน ครอบครั้ว ปรากฏว่า นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ยึดมั่นในปรัชญาทั้งสอง ข้อนี้มั่นคงกว่านิสิตคณะรัฐศาสตร์ ความแตกต่างในการให้ความสำคัญมากต่อหลัก การมีความนึกคิดของตนเอง เป็นอิสระ นิสิตรัฐฯ มีร้อยละ 62.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 73.3 ของนิสิตวิศวะฯ ส่วนหลักความซื่อสัตย์และภาวะผูกพันครอบครัว นิสิตรัฐฯ มีร้อยละ 50.๐ เปรียบเทียบกับร้อยละ 71.4 ของนิสิตวิศวกรรมศาสตร์

38 สุพิทรา สุภาพ, "สังคมและวัฒนธรรมไทย", กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518, หน้า 2

การเลือกอาชีพสำหรับนิสิตเมื่อจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย บุคคลเมื่อได้รับการอบรมถึงขั้นที่พร้อมจะออกไปเผชิญกับโลกภายนอก นอกจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน และมหาวิทยาลัย บุคคลก็จะมาถึงระดับที่ต้องพึ่งตนเอง และมีการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัว ซึ่งในแต่ละอาชีพ ก็จะมีคุณค่า ระเบียบวิธีการปฏิบัติที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้และยอมรับระเบียบวิธีการนั้น ถ้าคนต้องการที่จะมีอาชีพนั้นจริงๆ³⁹ เช่น อาชีพทหารก็แตกต่างไปจากระเบียบของข้าราชการพลเรือน อาชีพทนายความแตกต่างไปจากวิศวกร เป็นต้น

อาชีพมีส่วนสำคัญกับการจัดระดับชั้นในสังคม คนที่มีอาชีพเป็นที่ยกย่อง จะได้รับสถานภาพสูงในสังคม เช่น นักการเมือง นักการทูต อาชีพครูอาจารย์ นักกฎหมาย แพทย์ เป็นต้น เป็นผู้ที่มีตำแหน่งในสังคมสูง โดยไม่คำนึงถึงรายได้หรือความมั่งมี อย่างไรก็ตาม คุณค่าดังกล่าวก็ย่อมแตกต่างกันไปแล้วแต่ละสังคม

ทัศนคติต่อการเลือกอาชีพในสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน เมื่อได้พิจารณาทุกด้านแล้ว นิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.4 เลือกอาชีพการทํางานอิสระเป็นของตนเอง ร้อยละ 19.2 เลือกอาชีพ รับราชการพลเรือน มากเป็นอันดับที่สอง และร้อยละ 13.6 เลือกอาชีพทํางานในรัฐวิสาหกิจ มากเป็นอันดับที่สาม

นิตินคณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 36.6 เลือกเอาอาชีพ การทํางานเป็นอิสระของตนเอง แยกต่าง กับนิตินคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่มีถึง ร้อยละ 40.0 อาชีพอิสระเป็นการทํางานที่บุคคลแต่ละคน คำนึงกิจการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจการที่คํานึงโดยคนเดียว หรือคํานึงการเป็นหมู่คณะ โดยเอกเทศ ไม่ตกอยู่ใต้วงคัมบัญชาของทางราชการ เช่น อาชีพพอลคา ทนายความ วิศวกร รวมตลอดถึงงานรับเหมาก่อสร้าง ซึ่งมีใคอาศัยรายได้จากเงินงบประมาณแผ่นดิน

มีความแตกต่างทางทัศนคติในการเลือกอาชีพกันแต่เพียงเล็กน้อย ระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง ในคณะรัฐศาสตร์ กล่าวคือ นิสิตชาย เลือกการทํางานเป็นอิสระของตนเอง ร้อยละ 38.5 เทียบกับ ร้อยละ 34.1 ของนิสิตหญิง อาชีพรับราชการพลเรือน นิสิตชายเลือก ร้อยละ 26.9 เทียบกับ ร้อยละ 24.4 ของนิสิตหญิง แสดงว่ามีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

เมื่อได้จำแนกออกไปตามภูมิหลังชาติพันธุ์ของครอบครัว ตามตารางที่ 22 พบว่า มีลักษณะสอดคล้องกันเหมือนเดิม นิตินคณะรัฐศาสตร์ และ วิศวที่มีภูมิหลังชาวไทย ร้อยละ 33.3 ยังคงเลือกเอาการทํางานเป็นอิสระของตนเอง ในขณะที่นิตินคณะวิศวกรรมศาสตร์ และรัฐฯ ภูมิหลังจีน มี ร้อยละ 43.1 เลือก

อาชีพนี้ นิสิตที่มีภูมิลำเนาจีน จะมีความมั่นใจที่เลือกเอาการประกอบอาชีพอิสระของตนเอง มากกว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาไทย ทั้งนี้เป็นไปในทางที่กลับกันทั้งสองคณะ กล่าวคือ ในคณะรัฐศาสตร์ นิสิตที่มีภูมิลำเนาจีน ร้อยละ 47.7 นิสิตที่มีภูมิลำเนาไทย ร้อยละ 26.5 เปรียบเทียบกับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ นิสิตที่มีภูมิลำเนาไทย มีจำนวนร้อยละ 40.4 ในขณะที่นิสิตที่มีภูมิลำเนาจีน มีน้อยกว่าเพียงเล็กน้อย คือ ร้อยละ 39.6 เป็นที่น่าสังเกตว่า อาชีพการทำงานในบริษัทใหญ่ของญี่ปุ่น ไม่มีคนเลือก ทั้งนิสิตของคณะรัฐศาสตร์ และนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ 21

การเลือกอาชีพสำหรับนิสิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย จ้าแนกตามคณะและเพศ

อาชีพ	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิศวกรรมศาสตร์	รวม ทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
รับราชการพลเรือน	26.9	24.4	25.8 (24)	13.3 (14)	19.2 (38)
รับราชการทหาร	—	—	—	0.9 (1)	0.5 (1)
รับราชการตำรวจ	5.8	2.4	4.3 (4)	—	2.0 (4)
ทำงานรัฐวิสาหกิจ	9.6	14.6	11.8 (11)	15.2 (16)	13.6 (27)
บริษัทใหญ่ของเอกชนไทย	7.7	14.6	10.8 (10)	12.4 (13)	11.6 (23)
บริษัทใหญ่ของชาวญี่ปุ่น	—	—	—	—	—
บริษัทใหญ่ของชาวยุโรป	—	4.9	2.2 (2)	3.8 (4)	3.0 (6)
บริษัทใหญ่ของชาวอเมริกัน	1.9	2.4	2.2 (2)	3.8 (4)	3.0 (6)
ทำงานอิสระของตนเอง	38.5	34.1	36.6 (34)	40.0 (42)	38.4 (76)
อื่นๆ เช่น เกษตรกรรม, อุตสาหกรรม	9.6	2.4	6.5 (6)	5.7 (6)	6.1 (12)
ไม่ตอบ	—	—	—	4.8 (5)	2.5 (5)
รวม	100 (52)	100 (41)	100 (93)	100 (105)	100 (198)

ตารางที่ ๑๒

การเลือกอาชีพสำหรับนิสิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย จำนวนตามภูมิภาคต่างๆของครอบครัวและคณะ

อาชีพ	ไทย			จีน			รวมทั้งสิ้น
	รัฐฯ	วิศวะ	รวม	รัฐฯ	วิศวะ	รวม	
รับราชการพลเรือน	32.7	21.3	27.1(26)	18.2	6.9	11.8(12)	19.2(38)
รับราชการทหาร	—	—	—	—	1.6	0.9(1)	0.5(1)
รับราชการตำรวจ	4.1	—	2.1(2)	4.5	—	1.9(2)	2.0(4)
ทำงานรัฐวิสาหกิจ	14.3	14.9	14.6(14)	9.1	15.5	12.7(13)	13.6(27)
บริษัทใหญ่ของเอกชนไทย	14.3	10.6	12.5(12)	6.8	13.8	10.8(11)	11.6(23)
บริษัทใหญ่ของเอกชนญี่ปุ่น	—	—	—	—	—	—	—
บริษัทใหญ่ของชาวยุโรป	2.0	—	1.0(1)	2.3	6.9	4.9(5)	3.0(6)
บริษัทใหญ่ของชาวอเมริกัน	—	6.4	3.1(3)	4.5	1.7	3.9(3)	3.0(6)
ทำงานอิสระของตนเอง	26.5	40.4	33.3(32)	47.7	39.6	43.1(44)	38.4(76)
อื่นๆเช่นเกษตรกรรม ฯ	6.1	4.2	5.2(5)	6.6	6.9	6.9(7)	6.1(12)
ไม่ตอบ	—	2.1	1.0(1)	—	6.9	3.9(4)	2.5(5)
รวม	100(49)	100(47)	100(96)	100(44)	100(58)	100(102)	100(193)

บรรณานุกรมการบวชเป็นพระเมื่อจบการศึกษาแล้ว เดิร์กไฮม์ มองศาสนาว่า ศาสนาเกิดขึ้นในสังคมเพราะ สังคมต้องการศาสนาเนื่องจากศาสนาได้สร้างสัญลักษณ์ (Symbols) อันก่อให้เกิดความเป็นเอกฉันท์ในสังคม (Social Solidarity) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ศาสนาเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกฉันท์ในสังคม นั่นคือทำหน้าที่ให้แกสังคม ดังนั้นศาสนาในความหมายดังกล่าว จึงเท่ากับเป็นสถาบันหนึ่งในสังคม ซึ่งเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของสังคม⁴⁰ สรุปได้ว่าศาสนาทุกศาสนา ไม่ว่าจะยึดถือคำสอน หรือพิธีกรรมอย่างไรก็ตาม จะมีหน้าที่สำคัญประการหนึ่งได้แก่

การก่อให้เกิดความเป็นเอกฉันท์ในสังคม

ส่วนในด้านพุทธศาสนา เมลฟอร์ด อี สไปโร (Melford E. Spiro) ได้ชี้ให้เห็นความจริงในทางปฏิบัติ พุทธศาสนาได้พยายามเปลี่ยนแปลงลัทธิคำสอนและพิธีกรรม ให้สอดคล้องไปกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากวิวัฒนาการของพุทธศาสนา ทั้งแต่สมัยสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนกระทั่งในปัจจุบัน ในระยะแรกของพุทธศาสนา ฝ่ายเถรวาท อาจจะมีแนวโน้มอุดมการณ์หรือลัทธิคำสอน ใกว่าเป็น A Religion of Radical Salvation หมายความว่า เป็นศาสนาที่มองเห็นว่าชีวิตในโลกนี้เป็นทุกข์ ดังนั้นพุทธศาสนิกชนจะต้องปฏิบัติเพื่อออกไปจากโลกนี้ ชีวิตนี้ โดยมุ่งพระนิพพาน คัมภีเรส คัมภีระ อันเป็นตัวการนำมาให้บุคคลเวียนว่ายอยู่ในโลก ซึ่งมีชีวิตเต็มไปด้วยความทุกข์ 41

อย่างไรก็ตามต่อมา อุดมการณ์หรือลัทธิคำสอนของพุทธศาสนา ได้วิวัฒนาการมาถึงขั้น A Religion of Proximate Salvation ในขั้นนี้ พุทธศาสนิกชนส่วนมากคิดว่า ทำอย่างไรจะปรับปรุงสภาพของชีวิตในชาตินี้กับชาติหน้าของตนให้มีทุกข์น้อยลง ทั้งนี้เห็นได้ว่า อุดมการณ์หรือลัทธิคำสอนดั้งเดิม ถูกดัดแปลงแก้ไขจากการคัมภีเรส คัมภีระ ซึ่งเป็นการก้าวพนจากการกระทำ ไม่วาเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว อันก่อให้เกิดการเวียนว่ายตายเกิดในโลกแห่งความเป็นทุกข์นี้ มาเป็นอุดมการณ์หรือลัทธิคำสอนที่ยอมรับว่าการเวียนว่ายตายเกิดตามกฎแห่งกรรม โดยพยายามทำความดีเพื่อจะได้มีชีวิตเป็นทุกข์น้อยลงทั้งในชาตินี้และชาติหน้าเท่านั้น 42

สรุปได้ว่า พุทธศาสนาจะเริ่มอุดมการณ์ ไม่เชื่อเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ แต่ในปัจจุบันอุดมการณ์ดังกล่าวกำลังเปลี่ยนไปเชื่อเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ ทั้งในแบบ Religious และในแบบ Magic 43 ทั้งนี้โดยนักมนุษยวิทยามองพุทธศาสนาจากพฤติกรรมจริงๆ มิได้มองอุดมการณ์ตามทฤษฎี

41 Melford E. Spiro, Buddhism and Society, New York : Harper & Row, 1970, p.187

42 Ibid.

43 มัชฌิม นิกาย, "นักมนุษยวิทยามองพุทธศาสนา", วารสารคำขวัญ, ฉบับที่ 2 ปีที่ 1 เดือนมกราคม 2518, หน้า 4

อย่างไรก็ตาม นักมนุษยวิทยามีความเห็นว่ ศาสนายังคงเป็นสถาบันที่จำเป็นต่อสังคม จึงไม่ต้องการที่จะเห็นศาสนาถูกทำลายออกไปจากสังคม แต่การที่ศาสนาจะไม่ถูกทำลายได้นั้น ศาสนาจะต้องมีการปรับตัวทำหน้าที่ให้แกสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ การบวชเป็นพระในพุทธศาสนา เป็นการรักษาไว้ซึ่งพระพุทธศาสนาให้คงอยู่ในสังคมต่อไป เป็นพฤติกรรมของผู้นับถือตามคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มากกว่าเรื่องของการอดอาหารและทรมาน จากการศึกษাত্রศนะเกี่ยวกับการบวชเป็นพระ เมื่อนิสิตได้จบการศึกษาแล้ว โดยศึกษาความคิดเห็นเฉพาะนิสิตเพศชาย ตามตารางที่ 23 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.0 จะบวชเป็นพระ เมื่อนิสิตได้จบการศึกษาแล้ว เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างนิสิตคณะรัฐศาสตร์ และ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย กล่าวคือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ จะบวชร้อยละ 51.7 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 57.4 ของนิสิตที่จะบวชของคณะวิศวกรรมศาสตร์ เฉพาะที่มีภูมิลำเนาไทย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความมีเจตจำนงทางภูมิหลังชาติพันธุ์ของครอบครัว ปรากฏว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาไทย ไม่ว่าในคณะรัฐศาสตร์ หรือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความต้องการที่จะบวชเป็นพระมากกว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาจีน กล่าวคือ ในคณะรัฐศาสตร์ นิสิตที่มีภูมิลำเนาไทย จะบวชร้อยละ 51.7 นิสิตที่มีภูมิลำเนาจีน จะบวช ร้อยละ 26.1 ในขณะที่ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่มีภูมิลำเนาไทย จะบวชร้อยละ 57.4 นิสิตที่มีภูมิลำเนาจีน จะบวชร้อยละ 31.0 สิ่งที่นำส่งแก่ข้อประการหนึ่ง ก็คือ การที่นิสิตคณะรัฐศาสตร์ที่มีภูมิลำเนาจีน ตอบว่าไม่บวช มีถึงร้อยละ 26.1 ในขณะที่นิสิตที่มีภูมิลำเนาไทย มีเพียงร้อยละ 10.3 สำหรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่มีภูมิลำเนาจีน ตอบว่าไม่บวชมีร้อยละ 22.4 ในขณะที่นิสิตที่มีภูมิลำเนาไทย ตอบว่าไม่บวช มีเพียงร้อยละ 8.5 ความแตกต่างดังกล่าว เนื่องมาจากอิทธิพลของภูมิหลังชาติพันธุ์ของครอบครัว ซึ่งแสดงว่าเนื่องมาจากอิทธิพลของภูมิหลังชาติพันธุ์ของครอบครัวจีน ที่ยังมีการนับถือผี ไท้เจ้า และบูชาวิญญาณของบรรพบุรุษอยู่อย่างมาก

ตารางที่ 23

ทรรศนะต่อการจะบวชเป็นพระเมื่อจบการศึกษาแล้ว จำแนกตามคณะและภูมิภาคของครอบครัว

ทัศนคติต่อการ จะบวชเป็นพระ	ไทย			จีน			รวม ทั้งสิ้น
	รัฐฯ	วิชาฯ	รวม	รัฐฯ	วิชาฯ	รวม	
บวช	51.7	57.4	55.3(42)	26.1	31.0	29.6(24)	42.0(66)
ไม่บวช	10.3	8.5	9.2(7)	26.1	22.4	23.4(19)	16.6(26)
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	31.0	27.7	28.9(22)	34.8	41.4	39.5(32)	34.4(54)
ไม่ตอบ	6.9	13.0	6.6(5)	13.0	5.2	7.4(6)	7.0(11)
รวม	100(29)	100(47)	100(76)	100(23)	100(58)	100(81)	100(157)

ทรรศนะคติต่อพระสงฆ์ผู้นำหน้าในการเดินขบวนของชาวนา ชาวนาจากจังหวัดต่างๆ เช่น พิษณุโลก สระบุรี ลพบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง และพิจิตร เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2517 เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลออกกฎหมายช่วยเหลือตามที่รัฐบาลได้เคยตกลงไว้กับชาวนา ชาวนาได้เดินทางมาสมทบและชุมนุมกันอยู่ที่ท้องสนามหลวง จนถึงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2517 กลุ่มนิสิตนักศึกษา ออกแถลงการณ์สนับสนุนการต่อสู้ของชาวนา ภายหลังจากที่รอคำตอบจากรัฐบาล เป็นเวลา 10 กว่าวัน แต่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือแต่อย่างใด ในตอนเย็นวันที่ 29 พฤศจิกายน 2517 ประชาชน นักเรียน นิสิตนักศึกษา ชาวไร่ชาวนานับหมื่นก็ได้เดินขบวนไปทำเนียบนายกรัฐมนตรี โดยมีพระภิกษุเกือบ 20 รูป นำหน้าในการเดินขบวนของชาวนา

มหาเถรสมาคมเปิดประชุมกรณีพระเดินขบวนช่วยชาวนา เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2517 โดยมีสมเด็จพระสังฆราชทรงเป็นประธาน ร่วมกับพระราชาคณะและชั้นสมเด็จเจ้า 9 องค์ ในที่สุดที่ประชุมยืนยันตามคำสั่งเดิมของมหาเถรสมาคม ห้ามพระยุ่งเกี่ยวกับการเมืองอย่างเด็ดขาด หากพระเดินขบวนอีก ก็ให้เจ้าอาวาสพิจารณาความผิดตามคำสั่งของมหาเถรสมาคม จากการศึกษา ตามตารางที่ 24 พบว่านิสิต

ตารางที่ 24

ทรรศนะต่อพระสงฆ์นำหน้าในการเก็บขบวนของชาวนา จำแนกตามคณะและเพศ

ทัศนคติ	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิทยาศาสตร์	รวม ทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.9	—	1.1(1)	3.8(4)	2.5(5)
เห็นด้วย	15.7	4.9	10.7(10)	16.2(17)	13.6(27)
ไม่เห็นด้วย	37.2	26.8	32.2(30)	32.4(34)	32.3(64)
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	43.1	68.3	55.8(50)	44.8(47)	48.9(97)
ไม่ตอบ	3.9	—	2.1(2)	2.9(3)	2.5(5)
รวม	100(52)	100(41)	100(93)	100(105)	100(198)

ตารางที่ 25

ทรรศนะต่อการชุมนุมของ "ยุวสงฆ์" กรณีพระพิฆเนศวร จำแนกตามคณะและเพศ

ทัศนคติ	คณะรัฐศาสตร์			คณะวิทยาศาสตร์	รวม ทั้งสิ้น
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	9.6	—	5.4(5)	2.9(3)	4.0(8)
เห็นด้วย	26.9	7.3	18.3(17)	27.6(29)	23.2(46)
ไม่เห็นด้วย	40.4	46.3	43.0(40)	38.1(40)	40.4(80)
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	23.1	46.3	33.3(31)	20.9(22)	26.8(53)
ไม่ตอบ	—	—	—	10.5(11)	5.6(11)
รวม	100(52)	100(41)	100(93)	100(105)	100(198)

ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยต่อการเดินขบวนของพระ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 32.2 และไม่เห็นด้วย
 อย่างยิ่ง ร้อยละ 53.8 นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 32.4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ร้อยละ 44.8 นิสิตหญิง ในคณะรัฐศาสตร์ ไม่เห็นด้วยรุนแรงกว่านิสิตชาย กล่าวคือ ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง ร้อยละ
 68.3 ในขณะที่นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพศชาย ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 32.4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ร้อยละ 44.8

ทรรษณะต่อการมาชุมนุมของ"ยุวสงฆ์"กรณีพระพิมลธรรม ในการประชุมของมหาเถรสมาคม
 เรื่องพระเดินขบวนช่วยชาวนา เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2517 นั้น ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องกรณีจะคืน
 สมณศักดิ์ให้อดีตพระพิมลธรรมและพระศาสนโสภณด้วย แต่ยังไม่สรุปเรื่องไม่เสร็จเรียบร้อย พอถึง
 วันที่ 20 ธันวาคม 2517 พระสงฆ์ 12 รูป นำโดยพระมหาทองใบ อินททตโต และพระมหาชาติ อธิญาโน
 พากันไปที่กรมศาสนา เพื่อยื่นหนังสือเรียกร้องให้คืนสมณศักดิ์แก่พระพิมลธรรมมา ท่อนายวัชร เยี่ยมโชติ
 อธิบดีกรมการศาสนา ในฐานะที่เป็นเลขาธิการมหาเถรสมาคม ได้มีการชุมนุมของ"ยุวสงฆ์" เพื่อเรียก
 ร้องให้มีการคืนสมณศักดิ์ทั่วกันหาชาติ ในทศปี พ.ศ.2518 เรื่องนี้ได้มีการพิจารณาถึงปัญหาต่างๆ จนถึง
 วันที่ 31 พฤษภาคม 2518 สำนักนายกรัฐมนตรี จึงได้ออกประกาศพระราชทานสมณศักดิ์คืนให้แก่พระพิมล...
 และพระศาสนโสภณ 45

จากการศึกษาทรรษณะต่อการมาชุมนุมของ"ยุวสงฆ์"กรณีพระพิมลธรรมมา ตามตารางที่ 25
 นิสิตส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยต่อการกระทำของยุวสงฆ์ คือ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 40.4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ร้อยละ 26.8 นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 43.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 33.3 เทียบกับ
 ร้อยละ 38.1 ที่ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 20.9 ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

นิสิตหญิง คณะรัฐศาสตร์ ไม่เห็นด้วยในกรณีนี้รุนแรงมากกว่านิสิตชาย กล่าวคือ นิสิตหญิง
 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 46.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 46.3 เปรียบเทียบกับนิสิตชายในคณะเดียวกัน
 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 40.4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 23.1 โดยทั่วไปแล้ว อาจจะกล่าวได้ว่า
 นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์